

پژوهش های

ایران شناسی

پرسش و پاسخ

پیرامون پیشینه ی تاریخی فرهنگی تمدنی ایران

*****

مجموعه مقالات وبگاه ایران شناسی

معنای واژه ی «گبر»

www.iranologi.blogfa.com

IRANOLOGY11@GMAIL.COM

سال های

۱۳۸۶-۱۳۹۲

نوشته ی دکتر محمود رضا افتخارزاده

*****

واژه ی «گبر» و آیینِ مزدیسنا!

پرسش: معنای واژه ی «گبر» در زبان و ادبیات پارسی چیست؟ و آیا اهانتی به آیین زرتشت می باشد؟

پاسخ: واژه ی «گبر» از واژه ی آرامی «گبره = gabra» گرفته شده که در واژگان «پهلوی» نیز فراوان دیده می شود و به معنای «مرد» آمده است و معادل واژه ی اوستایی «نر = nar» می باشد. در «فرهنگ واژگان پهلوی» (Concise Pahlavi Dic / By : D.N.Mackenzie/1971.p.34 A=) به معنای «گودی و گودال» نیز آمده است! واژه ی «مرت = mart» پهلوی به معنای «مرد» در برابر «زن» آمده است. معادل آرامی آن «گبره = gabra» به معنای مطلق «مرد» است در مقابل زن، چنین پیداست که این واژه از همان آغاز پیدایش بر «زرتشتیان» اطلاق می شده است. در متون سغدی نیز واژه ی «گبر» به کار رفته است: «... گبریت و معاونانش به تضرع و نماز ایستادند... گبریت به حال عبادت در برابر یسوع ایستاد ...». واژه ی «گبر» در ادبیات و فرهنگ های فارسی بسیار آمده است. در شاهنامه این واژه بسیار به کار رفته و معانی گونا گونی از آن اراده شده است. مولف کتاب «دبستان المذاهب» که خود زرتشتی است می نویسد: «... اکنون مزدکیان در لباس گبری هستند ...». ن. ک: ص ۱۰۵. استاد ارجمند و دانشمند، شادروان ابراهیم پورداود اصرار دارد که «گبر» مشتق از «کافر» است! چنین پیداست که استاد پورداود از فرهنگ های غربی متأثر شده چراکه فرهنگ نویسان فرنگی واژه ی «گبر» را مشتق از «کافر» دانسته و مترادف با آن می دانند. در فرهنگ های فرانسه و انگلیسی، «گبر» به معنای «کافر» آمده است. فرهنگ «وبستر = webster» واژه ی «گبر» را این گونه ثبت کرده: «Ghebre, Gheber» «ومی نویسد: «فارسی آن Gabr و عربی آن Kafir است»، و معنا می کند: «نامی اسلامی برای فرد زرتشتی! = A moslem name for Zoroastrian» فرهنگ معروف فرانسه «روبر = Robert» نیز «گبر = gueber» را به همین معنا گرفته است. اما خوشبختانه دانشنامه ی معتبر «لاروس» در معنای «گبر» =

Guebre « چنین نوشته : «واژه ای پارسی است که بر فرد زرتشتی اطلاق شود» = persan gueber: (persan . Nouveau petit Larousse . paris. 1968. نک: de Zoroastre ghebr) .perse qui appartient a la religion p. 490 . باید یاد آور شوم که: واژه ی «گبر» چگونه می تواند مشتق یا معرب «کافر» باشد ؟ و طبق کدام قاعده و قانون تعریف ، چنین چیزی ممکن است ؟! و از طرفی چه نا همگنی میان حروف «گبر» و «کافر» وجود داشته که چنین تعریف بی ربط و نا موزونی صورت گرفته باشد ؟! و از دیگر طرف در کدام کتاب فقه و تاریخ تازی دیده شده که آنان برای زرتشتیان واژه ی «کافر» را به کار برند و یا کدام ایرانی مسلمان از ادای کلمه ی «کافر» ناتوان بوده که واژه ی «گبر» را به کار برده است ؟! واژه ی «گبر» هیچ رابطه ای با «کافر» ندارد و مفید هیچ معنای زشت و توهین آمیزی نیست . واژه ی «گبر» واژه ای است پهلوی پارسی باستان و از همان آغاز برای زرتشتیان وضع شده است و مدلول خاص لفظ «گبر» ، زرتشتی است . شادروان استاد «پورداد» از «فرهنگ بارتلمه» ی آلمانی نیز متأثر است که چون او در «فرهنگ لغات ایران باستان» (= Christian Bartholomae/Altiranisches Worterbuch.straosburg.1994) واژه ی گبر را نیاورده استاد نتیجه گرفته که «گبر» اصالت آریایی ندارد !! آخرین ویرایش ۱۳۹۲/۱۱/۱۵ خورشیدی.

الدّراساتُ الإيرانية

أسئلة و أجوبة

حول خلفيّة ايران التّاريخيّة والثّقافيّة والحضاريّة

للباحث و الكاتب الإيراني

الدكتور محمود رضا افتخارزاده

*****

IRANOLOGY

QUESTION & ANSWER

About historical , cultural & civilizational background of Iran

www.iranologi.blogfa.com

IRANOLOGY11@GMAIL.COM

BY

DR.M.R.EFTEKHARZADEH